

ROZSŁAWIENIE (4) *sb n*

rozślawienie (2), **rosławienie** (2); rozślawienie *SkarŻyw, Calep*; rosławienie *MiechGlab, Mqcz*.
rozs- (1), rozł- (1), [rołz-].

o, a oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg N rozślawienié (2); -é (1), -(e) (1). \diamond G rozślawieniå (2); -å (1), -(a) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uczynienie sławnym, znanym, rozgłoszenie czegoś; promulgatio Mqcz; famigeratio Calep (4) : Gdiż wyfokość cznot twey panŕkey [!] miłosci wjętfzego by rosławienia potrzebowała MiechGlab nlb 2; Mqcz 235c; Famigeratio – Rozślawienię. Calep 407a.

rozślawienie czego (1): Tåk iŕz nie bez wielkiego pożytku/ rozłławienia czći Chrześciånŕkiej/ ono drzewo S. tåm przemiefzkiwåło. SkarŻyw 73.

Synonimy: objawienie, oznajmienie.

Cf **ROZSŁAWIĆ**